

Warszawa, dnia 29 grudnia 2016 r.

L.dz. SD-0064-0015(3)/16
Sygn. akt KSD/23/16

Decyzja nr 19/16

Krajowego Sądu Dyscyplinarnego Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity - Dz. U. z 2016 r. poz. 23 z późn. zm.) w związku z art. 37 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów, oraz inżynierów budownictwa (tekst jednolity – Dz. U. z 2014 r. poz. 1946 z późn. zm.), po rozpatrzeniu w dniu 29 grudnia 2016r. odwołania Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej Śląskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa z dnia 9 listopada 2016 r. od decyzji Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Śląskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa nr 24/2016 z dnia 6 października 2016 r. Krajowy Sąd Dyscyplinarny Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa:

utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

UZASADNIENIE

Pan magister inżynier mechanik, posiada stwierdzenie przygotowania zawodowego do pełnienia samodzielnej funkcji technicznej w budownictwie kierownika budowy i robót w specjalności konstrukcyjno-budowlanej w zakresie konstrukcji stalowych.

Decyzja z dnia 5 czerwca 1979 r. uprawniała do:

- 1) kierowania, nadzorowania i kontrolowania budowy i robót, kierowania i kontrolowania wytwarzania konstrukcyjnych elementów budowlanych oraz oceniania i badania stanu technicznego w zakresie wszelkich budynków oraz innych budowli o konstrukcji stalowej, z wyłączeniem linii, węzłów i stacji kolejowych, dróg i lotniskowych dróg startowych i manipulacyjnych, mostów, budowli hydrotechnicznych i wodno-melioracyjnych,
- 2) sporządzania w budownictwie osób fizycznych projektów w zakresie rozwiązań konstrukcyjno-budowlanych wszelkich budynków i budowli o konstrukcji stalowej,
- 3) sporządzania w budownictwie osób fizycznych projektów w zakresie rozwiązań architektonicznych:
 - a) budynków inwentarskich i gospodarczych, adaptacji projektów typowych i powtarzalnych innych budynków oraz sporządzania planów zagospodarowania działki związanych z realizacją tych budynków,
 - b) budowli nie będących budynkami.

Pismem z dnia 13 czerwca 2011 r. OROZ wniósł o ukaranie w trybie odpowiedzialności zawodowej Pana _____, któremu zarzucił nierzetelne wykonywanie funkcji kierownika budowy przy inwestycji „Rozbiórka obiektów budowlanych zlokalizowanych na terenie zakładu produkcyjnego w Chorzowie przy ul. _____” (art. 95 pkt 2 i 4 w związku z art. 22 pkt 3 i 3b Prawa budowlanego).

W uzasadnieniu wskazał, że postępowanie wyjaśniające zostało wszczęte w związku z pismem PINB w Chorzowie. PINB poinformował, że w dniu 30 czerwca 2010 r. zdarzył się wypadek w czasie wykonywania robót rozbiórkowych dwóch przemysłowych kominów usytuowanych przy ul. _____ w Chorzowie, w wyniku którego straciło życie czterech pracowników. Nadzór budowlany ustalił, że roboty budowlane nie były prowadzone w sposób zgodny z zatwierdzonym projektem. Zgodnie z dokumentacją projektową rozbiórka dwóch kominów miała być prowadzona z kosza zawieszzonego na wysięgniku dźwigu, który miał być opuszczany zgodnie z postępowaniem robót rozbiórkowych. Inwestor mając na względzie ograniczenie kosztów odstąpił od rozwiązania wymienionego w dokumentacji na rzecz rozbiórki kominów przez specjalistyczną firmę alpinistyczną, z kosza opartego bezpośrednio na murze rozbieranego komina. Z wyjaśnień kierownika budowy wynika, że pomimo zmiany technologii prowadzenia robót rozbiórkowych nie zażądał on od inwestora dokumentacji zamiennej oraz atestu lub specyfikacji dopuszczającej do użycia stosowanego przez firmę alpinistyczną kosza własnej konstrukcji oraz nie zapewnił koordynacji działań mających na celu zapewnienia przestrzegania zasad bezpieczeństwa i ochrony zdrowia podczas wykonywania robót budowlanych.

Według OROZ niedbałość pełnienia funkcji kierownika budowy przez Pana _____ (art. 95 pkt 4 Prawa budowlanego) polegała na:

- prowadzeniu rozbiórki komina przez pracowników firmy _____, sprzecznie z zatwierdzonym projektem, który przewidywał metodę z użyciem dźwigu i kosza,
- braku planu BIOZ dotyczącego technologii rozbiórki kominów,
- wykonywaniu rozbiórki przez pracowników firmy _____ bez użycia sprzętu chroniącego przed upadkiem z wysokości,
- zamontowania podestu roboczego dopuszczającego do eksploatacji bez żadnej dokumentacji projektowej, nie dokonano żadnego przeliczenia tej konstrukcji.

OROZ odnotował także stanowisko prezentowane w toku postępowania wyjaśniającego przez Pana _____, który wykazywał, że ze względu na brak stosownych uprawnień nie mógł nadzorować pracy na kominach, dlatego od początku będąc formalnie kierownikiem całej budowy, de facto odpowiedzialny był za tylko za rozbiórkę konstrukcji stalowych hali, gdzie nie doszło do żadnych nieprawidłowości.

W piśmie z dnia 22 sierpnia 2016 r. Pan _____ poinformował Śląską OIIB, że ze względu na leczenie psychiatryczne od 1993 r. (28 razy w szpitalu) nie może uczestniczyć

w procesach.

Natomiast do pisma z dnia 26 września 2016 r. załączył 2 karty informacyjne leczenia szpitalnego Powiatowego Zespołu Zakładów Opieki Zdrowotnej w Będzinie potwierdzające hospitalizowanie po raz 27 i 28 oraz zaświadczenie lekarskie Poradni Zdrowia Psychicznego w Zawierciu potwierdzające niezdolność „do udziału w posiedzeniu Izby Budowlanej w Katowicach”.

Na rozprawie przed OSD Śląskiej OIIB w dniu 6 października 2016 r. nie stawiał się ani OROZ ani Pan

Decyzją nr 24/2016 z dnia 6 października 2016 r. OSD Śląskiej OIIB umorzył postępowanie w sprawie odpowiedzialności zawodowej w budownictwie wobec Pana , uznając, że nie popełnił on czynu zarzucanego we wniosku o ukaranie.

W uzasadnieniu wskazano, że po przeanalizowaniu materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, Sąd nie może przychylić się do zarzutów Rzecznika wskazanych we wniosku o ukaranie.

Pan pełnił obowiązki kierownika rozbiórki obiektu „Wykonanie robót budowlanych polegających na rozbiórce: składu palet, magazynu kontenerów z warsztatem widłowózków, budynku warsztatu zmiany dziennej, budynku chłodni karbidu-wschód, budynku warsztatu młynów, budynku demineralizacji i dwóch kominów”.

Pan przed OROZ w dniu 1 czerwca 2010 r. wyjaśnił, że funkcję kierownika budowy objął w dniu 1 kwietnia 2010 r. a ostatni wpis do dziennika budowy uczynił w dniu 29 maja 2010 r. W tym dniu złożył ustne oświadczenie w siedzibie biura firmy o rezygnacji z pełnionej funkcji w związku z niewypłacaniem należności i ze względu na stan zdrowia.

Umowa na roboty rozbiórkowe dwóch kominów ceglanych została zawarta w dniu 27 kwietnia 2010 r. pomiędzy PPHU _____ Ltd Sp. z o.o. a firma _____ s.c. D. D. . Zakres robót obejmował rozebranie niższego i wyższego komina ceglanego od ich szczytów do wysokości trzydziestego metra mierząc od podstawy. W § 5 umowy wykonawca zobowiązał się do wykonania przedmiotu umowy z należytą starannością, zgodnie z zasadami wiedzy technicznej, obowiązującymi normami i przepisami. Oświadczył jednocześnie, że dysponuje kadrą posiadającą wymagane uprawnienia i potencjał techniczny umożliwiający wykonanie przedmiotu umowy.

Podczas przesłuchania przez PINB w Chorzowie Pan _____ wyjaśniał, że był informowany przez inwestora Prezesa firmy _____ oraz przedstawiciela firmy alpinistycznej (któremu przekazano teren rozbiórki), że „...pracownicy dokonujący rozbiórki dwóch kominów usytuowanych na terenie _____ przy ul. _____ byli przeszkoleni pod względem BHP, mieli badania wysokościowe oraz byli zaznajomieni z przepisami techniczno-budowlanymi oraz mieli doświadczenie w prowadzeniu tego typu robót”.

Rzeczoznawca Pan [imię] w sporządzonej na zlecenie Prokuratury Rejonowej w Chorzowie opinii dokonał całościowej analizy przyczyn i skutków katastrofy wskazując: „na zdarzenie miało wpływ: prowadzenie robót niezgodnie z informacją załączoną do projektu budowlanego stanowiącą plan BIOZ, nieprzestrzeżenie przez pracowników firmy technologii rozbiórki komina przemysłowego, (rozbierano cegły po jednej warstwie zamiast po kilka warstw), brak dokumentacji, według której wykonano rusztowanie i zaleceń planu BIOZ – koszt powinien posiadać atest bezpieczeństwa i spełniać wymagania określone w odrębnych przepisach i Polskich Normach, jakość wykonania konstrukcji rusztowania wraz z koszem stanowiącym podest, połączenia spawane i skręcane niezgodnie z obowiązującymi normami”.

OSD wskazał dalej, że kominy zostały wybudowane w 1916 r. z cegły pełnej na zaprawie cementowo-wapiennej. OROZ nie podniósł we wniosku o ukaranie faktu przekroczenia uprawnień budowlanych przez Pana [imię], który posiada uprawnienia w specjalności konstrukcyjno-budowlanej ograniczone tylko i wyłącznie do zakresu konstrukcji stalowych. Na etapie postępowania wyjaśniającego przed Rzecznikiem Pan [imię] wyjaśniał, że „umowa rozbiórki kominów nie wymieniała mojego nazwiska – nie podano, że mam być kierownikiem tych prac (...) ja miałem umowę z 30 lipca, gdyż byłem tylko specjalistą od robót stalowych. Z osobami, które prowadziły prace alpinistyczne wogóle się nie kontaktowałem, gdyż wiedziałem, że moje uprawnienia nie pozwalają mi na kierowanie tymi pracami. Plan BIOZ opracowałem tylko na konstrukcje stalowe”.

OSD podkreślił, że także przesłuchani przez OSD świadkowie nie wskazywali na winę za zaistniałe zdarzenia Pana [imię]. Prezes firmy [imię] zeznał, że „do rozbiórki komina powołana była specjalistyczna firma z certyfikatem. Nawet dwie firmy, jedna z Zabrza a druga z Rudy Śląskiej. Obie były wyspecjalizowane w swej dziedzinie (...) wyznaczeni do rozbiórki legitymują się odpowiednimi uprawnieniami”. PINB w Chorzowie stwierdził natomiast, że kierowanie budową obejmowało całą budowę, w miarę potrzeb inwestor zobowiązany był do wyznaczania kierowników robót w określonych specjalnościach”.

Według Sądu na budowie doszło do swoistej samowoli inwestora, na którym spoczywał obowiązek zapewnienia objęcia kierownictwa w przypadkach uzasadnionych wysokim stopniem skomplikowania robót przez osoby o odpowiednich kwalifikacjach zawodowych (art. 18 ust. 1 pkt 5 Prawa budowlanego).

W zaistniałej sytuacji trudno było obciążyć odpowiedzialnością za okoliczności tragicznego wypadku Pana [imię], który jak wyjaśniał, posiadał wiedzę, że inwestor zatrudnia osoby kompetentne „...pracownicy dokonujący rozbiórki kominów byli przeszkoleni pod względem BHP. Mieli badania wysokościowe oraz byli zaznajomieni z przepisami techniczno-budowlanymi oraz mieli doświadczenie w prowadzeniu tego typu robót”.

Pismem z dnia 9 listopada 2016 r. OROZ Śląskiej OIIB złożył odwołanie od wydanej decyzji wnosząc o jej uchylenie. Wskazał, że Pan [imię] podejmując się kierowania robotami rozbiórkowymi doskonale wiedział, że w skład tych robót wchodzi rozbiórka dwóch wysokich kominów przemysłowych. Na stronie tytułowej dziennika budowy dokonał wpisu „DWÓCH KOMINÓW NA TERENIE ZAKŁADU”. W PINB w Wodzisławiu złożył oświadczenie o posiadaniu uprawnień budowlanych do kierowania robotami budowlanymi nr

232/79 w specjalności konstrukcyjno-budowlanej. Do tego oświadczenia dołączył kopię sfalszowanych uprawnień budowlanych, z których nie wynika, że jest z zawodu mechanikiem oraz, że posiada przygotowanie zawodowe do wykonywania samodzielnej funkcji kierownika budowy w specjalności „konstrukcyjno-budowlanej w zakresie konstrukcji stalowych i budowlanych”.

W złożonym oświadczeniu o podjęciu obowiązków kierownika budowy wskazał, że rozbiórka dotyczy także kominów (str. 2 dziennika budowy). Poza tym dokonywał do dziennika budowy wielu wpisów dotyczących rozbieranych kominów.

Powołany przez prokuraturę ekspert stwierdził, że nie wykonano robót rozbiórkowych według zatwierdzonego projektu, roboty były prowadzone z użyciem nieodpowiedniego pomostu roboczego nie posiadającego żadnej dokumentacji technicznej ani atestu dopuszczającego do użytkowania, oraz że pracownicy nie byli odpowiednio zabezpieczeni przez upadkiem z wysokości.

OROZ wskazał także, że twierdzenia Pana [imię] ze nie pełnił funkcji kierownika budowy w zakresie robót rozbiórkowych kominów, gdyż nie posiada odpowiednich uprawnień oraz, że zgłaszał powyższe ustnie kierownictwu firmy są niewiarygodne, zwłaszcza w świetle prób mataczenia odnośnie zakresu tych uprawnień oraz dokonanego ich fałszerstwa.

W aktach sprawy znajduje się wyrok Sądu Rejonowego w Chorzowie II Wydział Karny z dnia 23 września 2015 r. (II K 82/12) uznający oskarżonego

- 1) za winnego tego, że w okresie od dnia 4 maja 2010 r. do dnia 30 czerwca 2010 r. w Chorzowie na terenie [adres] przy ul. [adres], **nie posiadając odpowiednich uprawnień budowlanych, podjął się funkcji kierownika budowy przy rozbiórce komina ceglano-żelaznego i umyślnie naruszył obowiązujące przepisy BHP, dopuszczając do odstępstw od ustalonej technologii rozbiórki komina określonej w projekcie rozbiórki jako prace wykonywane z atestowanego dwuosobowego kosza zawieszzonego na wysięgniku dźwigu na prace wykonywane przez pracowników umieszczonych na szczycie komina w koszu bez prawidłowej asekuracji linami, dopuszczając do użycia przy tych pracach konstrukcji stalowej kosza nie posiadającej wymaganej przepisami dokumentacji technicznej, a w tym obliczeń wytrzymałościowych zastosowanych tam połączeń spawanych i skręcanych, zmiany technologii rozbiórki z pojedynczych warstw cegieł na wykonywanie głębokich wkuć umożliwiających rozbiórkę kilku warstw w całości, co stwarzało bezpośrednie zagrożenie nagłego i nieprzewidywalnego obciążenia kosza i katastrofy całego rusztowania, a także do niezainstalowania lin kierunkowych stalowych w celu zabezpieczenia komina przed niekontrolowanym zawaleniem się, przez co umyślnie naraził pracowników na bezpośrednie niebezpieczeństwo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu lub utraty życia, a w wyniku czego w dniu 30 czerwca 2010 r. doszło do niekontrolowanego wpadnięcia do kosza rusztowania elementu ściany komina o dużych gabarytach i ciężarze, co spowodowało wpadnięcie kosza wraz z pracownikami do wnętrza komina i w ten sposób nieumyślnie spowodował śmierć pracowników firmy z Zabrza (...), przy czym oskarżony w czasie czynu miał w stopniu znacznym ograniczoną zdolność rozpoznania jego znaczenia**

i pokierowania swoim postępowaniem w rozumieniu art. 31 § 2 kk, tj. popełnienia przestępstwa z art. 160 § 1 kk w zw. z art. 155 kk oraz art. 91 pkt 2 Prawa budowlanego w zw. z art. 11 § 2 kk przy zast. art. 31 § 2 kk i za to na mocy art. 155 kk wymierzył mu karę dwóch lat pozbawienia wolności.

- 2) za winnego tego, że w okresie od dnia 4 maja 2010 r. do dnia 30 czerwca 2010 r. w Chorzowie na terenie [redacted] przy ul. [redacted], **nie posiadając odpowiednich uprawnień budowlanych, podjął się funkcji kierownika budowy przy rozbiórce komina ceglanego** i umyślnie naruszył obowiązujące przepisy BHP, dopuszczając do odstępstw od ustalonej technologii rozbiórki komina określonej w projekcie rozbiórki jako prace wykonywane z atestowanego dwuosobowego kosza zawieszonego na wysięgniku dźwigu na prace wykonywane przez pracowników umieszczonych na szczycie komina w koszu, dopuszczając do użycia przy tych pracach konstrukcji stalowej kosza nie posiadającej wymaganej przepisami dokumentacji technicznej, a w tym obliczeń wytrzymałościowych zastosowanych tam połączeń spawanych i skręcanych, co stwarzało bezpośrednie zagrożenie nagłego i nieprzewidywalnego obciążenia kosza i katastrofy całego rusztowania, a także do niezainstalowania lin kierunkowych stalowych w celu zabezpieczenia komina przed niekontrolowanym zawaleniem się, przez co umyślnie naraził pracowników firmy (...) na bezpośrednie niebezpieczeństwo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu lub utraty życia, **przy czym oskarżony w czasie czynu miał w stopniu znacznym ograniczoną zdolność rozpoznania jego znaczenia i pokierowania swoim postępowaniem w rozumieniu art. 31 § 2 kk**, tj. popełnienia przestępstwa z art. 160 § 1 kk w zw. z art. 91 pkt 2 Prawa budowlanego w zw. z art. 11 § 2 kk przy zast. art. 31 § 2 kk i za to na mocy art. 160 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk wymierzył mu karę 1 roku i sześciu miesięcy pozbawienia wolności.

W dalszej części wyroku Sąd orzekł karę łączną dwóch lat pozbawienia wolności warunkowo zawieszając jej wykonanie na okres 4 lat oraz zastosował środek karny w postaci zakazu zajmowania stanowisk związanych z odpowiedzialnością za przestrzeganie przepisów BHP i nadzorem nad pracownikami na okres 4 lat.

Sąd Okręgowy wyrokiem z dnia 5 kwietnia 2016 r. (XXIII Ka 884/15) po rozpoznaniu apelacji obrońcy oskarżonego od wyroku Sądu Rejonowego w Chorzowie z dnia 23 września 2015 r. zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że uniewinnił oskarżonego od popełnienia przestępstw przypisanych mu w pkt 1 i 2 wyroku.

Rozpatrując wniesione odwołanie KSD PIIB stwierdza, co następuje:

Postępowanie w sprawie odpowiedzialności zawodowej w budownictwie prowadzone jest na podstawie przepisów:

- 1) ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (tekst jednolity - Dz. U. z 2016 r. poz. 290),
- 2) ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów oraz inżynierów budownictwa (tekst jednolity – Dz. U. z 2014 r. poz. 1946 z późn. zm.),

3) Kodeksu postępowania administracyjnego (tekst jednolity - Dz. U. z 2016 r. poz. 23).

Z akt sprawy wynika, że Pan pełnił funkcję kierownika budowy przy rozbiórce obiektów budowlanych zlokalizowanych na terenie zakładu produkcyjnego w Chorzowie ul.

Potwierdza to sygnalizowane w odwołaniu OROZ oświadczenie o podjęciu obowiązków kierownika budowy podpisane i opieczetowane (bez daty) przez Pana Oświadczenie o podjęciu obowiązków kierownika budowy (rozbiórki) Pan podpisał także w dzienniku budowy na str. 2. Dokonując kolejnych wpisów odnosił się także do rozbiórki kominów.

W świetle zgromadzonego materiału dowodowego należy przede wszystkim wyjaśnić, czy Pan był uprawniony do kierowania rozbiórką kominów, a co za tym idzie, czy posiadał w tym zakresie odpowiednie uprawnienia budowlane.

W związku ze składaniem do akt w postępowaniu wyjaśniającym przed OROZ uprawnień budowlanych Pana o różnej treści i szacie graficznej, OROZ pismem z dnia 20 czerwca 2011 r. wystąpił do Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego o wyjaśnienie, jakie uprawnienia zostały nadane Panu w dniu 5 czerwca 1979 r. pod nr 232/79.

Śląski Urząd Wojewódzki w Katowicach w piśmie z dnia 15 lipca 2011 r. poinformował, że wydał tylko jedną decyzję wobec Pana której uwierzytelnioną kserokopię załączył i z której treści wynikają uprawnienia opisane na początku niniejszej opinii.

Z treści przedmiotowych uprawnień wynika, że Pan , magister inżynier mechanik, posiada stwierdzenie przygotowania zawodowego do pełnienia samodzielnej funkcji technicznej w budownictwie kierownika budowy i robót w specjalności konstrukcyjno-budowlanej w zakresie konstrukcji stalowych.

Przewodniczący Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej Śląskiej OIIB w piśmie z dnia 8 października poinformował Pana , że decyzja nr 232/79 z dnia 5 czerwca 1979 r. upoważniała w zakresie wykonawczym wyłącznie do kierowania robotami budowlanymi oraz rozbiórkami obiektów budowlanych o konstrukcji stalowej.

Należy więc wskazać, że w sensie prawnym Pan nie mógł kierować rozbiórką ceglanych kominów. Jeżeli nawet kierował tą rozbiórką w sensie faktycznym, czemu on zaprzecza, jednak na co wskazują jego wpisy do dziennika budowy, to oznacza to, że przekroczył posiadane uprawnienia budowlane. Podlegałby wówczas odpowiedzialności karnej, na podstawie art. 91 ust. 1 pkt 2 Prawa budowlanego, według którego kto wykonuje samodzielną funkcję techniczną w budownictwie, nie posiadając odpowiednich uprawnień budowlanych lub prawa wykonywania samodzielnej funkcji technicznej w budownictwie.

Z zarzutu przekroczenia uprawnień budowlanych (art. 91 ust. 1 pkt 2 Prawa budowlanego) Pan został jednak prawomocnie uniewinniony wyrokiem Sądu Okręgowego z dnia 5 kwietnia 2016 r. (XXIII Ka 884/15).

Należy dodatkowo podkreślić, że nawet Sąd Rejonowy w Chorzowie II Wydział Karny w wyroku z dnia 23 września 2015 r. (II K 82/12) uznając Pana za winnego określonych czynów wskazał, że nie posiadał on odpowiednich uprawnień budowlanych, podejmując się funkcji kierownika budowy przy rozbiórce komina ceglano-

Jeżeli Pan nie pełnił funkcji kierownika budowy (nie mógł jej pełnić) to oznacza, że nie wykonywał samodzielnej funkcji technicznej w budownictwie kierownika rozbiórki kominów. Nie może więc odpowiadać z tego tytułu, ponieważ według art. 95 Prawa budowlanego odpowiedzialności zawodowej w budownictwie podlegają wyłącznie osoby wykonujące samodzielne funkcje techniczne w budownictwie.

Zarzuty OROZ zawarte w odwołaniu należy więc uznać za niezasadne, ponieważ Pan co do zasady nie podlega odpowiedzialności zawodowej w budownictwie.

W związku z powyższym KSD PIIB na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 K.p.a. utrzymuje w mocy decyzję OSD Śląskiej OIIB o umorzeniu postępowania z tytułu odpowiedzialności zawodowej w budownictwie Pana.

POUCZENIE

Niniejsza decyzja jest ostateczna w toku instancji.

Strona niezadowolona z rozstrzygnięcia decyzji może ją zaskarżyć za pośrednictwem Krajowego Sądu Dyscyplinarnego, ul. Mazowiecka 6/8, 00-048 Warszawa do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie ul. Jasna 2/4, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji.

Członkowie składu orzekającego:

Gilbert Okulicz-Kozaryn – Przewodniczący

Ryszard Feliks Kruszewski – Sprawozdawca

Józef Pączek

Stanisław Dołęgowski

Danuta Paginowska

.....
.....
.....
.....
.....
.....

Otrzymują:

1. Pan
2. OROZ Śląskiej OIIB
3. OSD Śląskiej OIIB
4. KSD a/a

STANOWIENIE/ORZECZENIE/DECYZJA Nr 19/16

z dnia 29.12.16r. jest prawomocne(a) od dnia 08.02.17r.